

[Sigsgaard.]

støtte. Gennem anerkendelsen af Saigon-regimet og den manglende anerkendelse af Nordvietnam og befrielsesregeringen demonstrerer den danske regering klart sin proamerikanske holdning; den tager dermed stilling for USA og imod de vietnamesiske frihedskæmpere. Anerkendelsen af DDR har vi tidligere udtalt støtte til. Hvad Korea angår, sagde hr. Stinus for et øjeblik siden, at det, det gjaldt om, var at få Nordkorea til utvetydigt at anerkende FNs ret til at behandle Koreaspørgsmålet — sådan forstod jeg hr. Stinus. Jeg tror, vi bør kunne vise lidt forståelse for, at det kan være ganske svært for Nordkorea at indrømme FNs ret til at behandle det koreanske spørgsmål efter de erfaringer, man i Nordkorea har haft med FNs holdning, som jo var helt proamerikansk, da man greb ind i 50'erne.

Med hensyn til Korea er det i øvrigt paradisk, at det korrupte sydkoreanske regime, der først og fremmest lever på USAs nåde, kan Danmark anerkende, og SF foreslår i parentes bemærket ikke ophævelse af anerkendelsen af Sydkorea — det kunne måske have været konsekvent, da man foreslår ophævelse af anerkendelsen af Saigon. Men på den anden side: Nordkorea, der i forbløffende grad er suverænt og uafhængigt af både østlige og vestlige stormagter — her er jeg enig med forslagsstillerne — det vil Danmark, der jo ikke selv er så helt uafhængigt, ikke anerkende; det synes jeg er en meget betegnende og en helt uholdbar situation.

Albertsen: Det er de bemærkninger, der er faldet i relation til det ene af punkterne, det fjerde punkt vedrørende eventuel anerkendelse af Biafra, der foranlediger mine bemærkninger her.

Jeg vil kun til det sidste indlæg, der er kommet, sige, at det var en usædvanlig farvet fremstilling, der blev givet af det hændelsesforløb, der ligger bag den ulykkelige borgerkrig, som nu har raset i 2½ år. Ikke med et ord ville den pågældende taler acceptere, at den reelle baggrund for denne konflikt overhovedet eksisterer, nemlig det myrderi, den forfølgelse, den undertrykkelse af enhver form for

menneskelig tilværelse, der har fundet sted over for de iboer og andre mindretal, som boede i regionerne uden for den østlige region. Det forekommer mig, at det var en fremstilling, som havde meget lidt med kendsgerningerne at gøre.

Det, som SF her har foreslået, deler jeg, hvad dette punkt angår, personligt helt og fuldt. Det må ses i lyset af, hvad der foregår i Biafra, og hvad der ligger forud for konflikten, og hvad vi mener at kunne gavne den biafranske befolkning og den biafranske regering mest muligt med. Der kan ikke være tvivl om, at i den foreliggende situation vil en anerkendelse være et skridt i retning af at skabe fredsforhandlinger og dermed fred i Biafra. Biafra er i øjeblikket anerkendt af 4 af de mest fremtrædende afrikanske stater. Lad mig i den forbindelse gentage det, der blev sagt ved debatten, inden folketinget blev sendt hjem i foråret: den påstand, som udenrigsministeren og andre talere både dengang og her i dag har fremført gående ud på, at ved at anerkende Biafra ville man afskære sig fra at yde den humanitære støtte, som man lægger så megen vægt på, den påstand er urimelig og urigtig. De stater, der yder mest hjælp og har størst værdi for Biafra, er netop de 4 stater, der har anerkendt Biafra. Der er jo sket det bemærkelsesværdige, at den stat, der i øjeblikket formidler de kommende og forventelige fredsforhandlinger, er en af disse stater. De har altså ikke været afskåret fra dels at have kontakt til begge sider, dels at yde den humanitære hjælp, som man her påstår er det eneste, man kan yde og gerne vil fremme. Det kan man altså fortsat gøre, og samtidig kan man i høj grad støtte de bestræbelser, som udfoldes fra biafransk side for at få FNs indgriben, for at blive anerkendt, for at få stoppet våbenleverancerne og for at få forøget den humanitære hjælp. Det er det, den biafranske regering ønsker, og hvis man ville realisere det, som man her så smukt taler om: først og fremmest hjælpe den i bestræbelserne for at få en betrygget tilværelse, den betryggede tilværelse, som den tidligere statsdannelse Nigeria ikke kunne give dem, så bør man imødekomme nogle af disse ønsker, og et af disse ønsker er indeholdt i det forslag, der